

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713205127
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2713205127.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C., o zaplatenie 3.710,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3C/237/2013-186 zo dňa 2.3.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 3C/237/2013-237 zo dňa 13.1.2022 (v časti zamietnutia nároku na úrok z omeškania 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 Eur od 18.7.2013 do zaplatenia a v časti zamietnutia kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 302,33 Eur), a proti dopĺňaciemu rozsudku č.k. 3C/237/2013-277 zo dňa 18.5.2023, (v časti zamietnutia nároku na úrok z omeškania 5,5% ročne zo 2.154,18 eur od 18.7.2013 do zaplatenia), takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom v napadnutom rozsahu **m e n í t a k**, že žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v kapitalizovanej sume 302,33 eur a vo výške 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku napadnutého rozsahu zamietnutie žaloby **p o t v r d z u j e .**

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného aj odvolacieho) rozsahu 5%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým (v poradí už druhým) rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol o zvyšku žalobou uplatneného nároku vo výroku nasledovne:

I. Súd žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 2 144,18 eur od 18.07.2013 do zaplatenia zamietal.

II. Súd žalobu o kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 714,63 eur zamietal.

III. Žalovanému súd oproti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania 29,68 %.

2. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo zisteného skutkového stavu, keď z úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚP“) zistil, že podľa hlavy 6 § 3 písm. a) ÚP klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Podľa Hlavy 14 § 3 prvá veta ÚP v prípade omeškania úhrady splátky RÚ I. či RÚ II. alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 6 § 6 týchto ÚP je klient povinný

zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania najmenej však 300 SKK/9,96 eur. Podľa hlavy 14 § 4 ÚP v prípade omeškania klienta s úhradou splátky RÚ I. alebo RÚ II. či ich časť dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru s ktorého zaplatením je v omeškaní.

3. Z listiny „Vstupní hodnoty“ k číslu zmluvy 3808123648 súd zistil, že sú tu uvedené splátky úveru v počte 84 s rozpisom splátky na poistenie, úrok a istinu, s údajom o zostávajúcej istine a o dátume splátky.

4. Zo splátkového kalendára žalovaného súd zistil, akým spôsobom boli započítané jednotlivé úhrady žalovaného na istinu, úrok a na poistenie, pričom splátka č. 31 nebola uhradená v celej výške, splátka č. 32 nebola uhradená žalovaným vôbec a dňa 26.5.2011 došlo k zosplatneniu úveru. Po zosplatnení je uvedené, že žalovaný mal zaplatiť 7184,02 eur (v tom istina 1094,01 eur, poistenie 109,44 eur, úrok 1664,40 eur, zosplatnená istina 3221,20 eur, ušlý úrok 360,42 eur, úrok z omeškania 709,06 eur, upomienka I. 13,28 eur, úrok z omeškania do zosplatnenia 6,64 eur, dopočet k žalobe 5,57 eur), žalovaný zaplatil 2759,39 eur (istinu 1051,20 eur, poistenie 102,60 eur, úrok 1585,67 eur, zosplatnenú istinu 0, ušlý úrok 0, úrok z omeškania 0, upomienku I. 13,28 eur, úrok z omeškania do zosplatnenia 6,64 eur, dopočet k žalobe 0), zostáva teda uhradiť rozdiel 4424,63 eur (na istine 42,81 eur, na poistení 6,84 eur, na úroku 78,73 eur, na zosplatnenej istine 3221,20 eur, na ušlom úroku 360,42 eur, na úroku z omeškania 709,06 eur, na dopočte k žalobe 5,57 eur). Žalovaný zaplatil na úvere sumu spolu 2759,39 eur.

5. Z podania žalobcu - splatenie celého úveru s výzvou k úhrade zo dňa 26.5.2011 súd zistil, že ním žalobca vyzval žalovaného na splatenie celého čerpaného úveru v sume 3964,63 eur do 15 dní odo odoslania tejto výzvy, pričom dlh vnikol z úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy č. 3808123648. Podľa poštového podacieho hárku žalobca odovzdal na poštovú prepravu dňa 31.5.2011 zásielku 5494783 pre adresáta - žalovaného.

6. Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. – ďalej aj len OZ), § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.1.2009 a od 1.1.2009, § 4 ods. 1, 2 písm. g) a i), ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy t.j. do 31.12.2008, s použitím procesných ust. § 132 ods. 1, § 149, § 150 ods. 1, § 185 ods. 1, § 215 ods. 1, § 217 ods. 1 CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok – ďalej aj len CSP).

7. Prvoinštančný súd uviedol už v predchádzajúcom rozsudku č. 3C/237/2013-100 z 3.1.2018, že považuje zmluvu o úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovaným jednoznačne za zmluvu spotrebiteľskú, ktorá neobsahuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnaký názor mal aj odvolací súd, ktorý potvrdil zamietnutie žaloby v časti úrokov a poplatkov. Súd preto žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi len sumu 1555,82 eur ako rozdiel medzi poskytnutými úverovými prostriedkami v sume 4315,21 eur a splatenou sumou 2759,39 eur. Súd zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania 5,05% ročne zo sumy 1555,82 eur od 18.3.2013 do zaplatenia a vo zvyšku úroku z omeškania žalobu zamietol. Krajský súd v Trnave svojím rozsudkom vytkol súdu prvého stupňa, že dostatočne neodôvodnil, prečo úrok z omeškania priznal až od 18.7.2013, keď úrok z omeškania bol uplatňovaný aj pred týmto obdobím a v časti aj v kapitalizovanej výške, s ktorou sa súd v odôvodnení vôbec nezaoberal, nevysvetlil ani prečo úrok priznal práve odo dňa 18.7.2013, čo je deň nasledujúci po dni, ktorým je datovaná žaloba, súd ani neuviedol, že žalobu vo zvyšnej časti úrokov z omeškania zamietla a neuviedol, na základe akých skutkových a právnych záverov.

8. Žalobca v žalobe uplatnil okrem iného nárok na zaplatenie kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby vo výške 714,63 eur a úrok z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 3710,- eur od 18.7.2013 do zaplatenia. K úroku z omeškania je v žalobe uvedené, že denná úroková sadzba 0,025% bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu t.j. ku dňu 27.5.2011 + 8 percentuálnych bodov /365 dní (skrátaná na tri desatinné miesta). Ďalej je v žalobe uvedené, že žalobca eviduje voči žalovanému dlh okrem iného v úroku z omeškania od zosplatnenia do dňa podania žaloby vo výške 714,63 eur (tento úrok z omeškania bol vyčíslený s ohľadom na prípadné platby žalovaného po zosplatnení do dňa podania žaloby). Iné skutkové tvrdenia ohľadom nároku na úrok z omeškania v sume 714,63 eur

a na úrok z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 3710,- eur od 18.7.2013 do zaplattenia žaloba neobsahuje. Zo žaloby podľa názoru súdu nevyplýva dostatok skutkových tvrdení, aby bolo dostatočne určité, z akej sumy, akou sadzbou a za aké jednotlivé obdobia omeškania bol vypočítaný kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 714,63 eur, nezaväzuje ani popis žalobcu, že ide o sumu úroku z omeškania za obdobie od zosplatenia (neuvedený konkrétny dátum) do podania žaloby (opätovne neuvedený dátum). Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený úrok z omeškania 0,025% denne zo sumy 3710,- eur od 18.3.2013 do zaplattenia, ako už vyplýva z rozsudku súdu prvej inštancie, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto nebolo možné priznať žalobcovi uplatnený úrok z omeškania zo sumy 3710 eur, keďže uvedená suma zahŕňa aj úroky a poplatky, preto súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania 5,05 % ročne len zo sumy 1555,82 eur od 18.3.2013 do zaplattenia. Pokiaľ odvolací súd vytkol súdu, že neodôvodnil, prečo súd priznal úrok z omeškania práve odo dňa 18.3.2013, súd dôvodí tým, že sám žalobca svoj nárok rozdelil na časť úroku z omeškania počítaný odo dňa zosplatenia do dňa podania žaloby (bez uvedenia konkrétnych dátumov, pričom neuviedol z akej sumy úrok z omeškania počítal, čo bolo v tejto sume zahrnuté a ani akou sadzbou úrok z omeškania vypočítal) a ďalej na časť úroku z omeškania 0.025% denne zo sumy 3710,- eur od 18.7.2013 do zaplattenia. Pre chýbajúce skutkové tvrdenia k tomu, ako žalobca vypočítal sumu kapitalizovaného denného úroku z omeškania v sume 714,63 eur, žalobca ani neuviedol konkrétne dátumy odkedy dokedy počítal úrok z omeškania (teda dátum zosplatenia a dátum podania žaloby), nemohol žalobca ani uniesť dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že žalovaný mu dlhuje kapitalizovaný úrok z omeškania 714,63 eur, súd preto žalobu v tomto nároku zamietol. Nie je povinnosťou súdu dopĺňať skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe. Ani zo splátkového kalendára, priloženého žalobcom k žalobe, nevyplýva spôsob výpočtu úroku z omeškania, teda z akej sumy bol počítaný a akou sadzbou, i keď jednotlivé sumy už vypočítané úroku z omeškania sú v závere splátkového kalendára uvedené. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený úrok z omeškania 0,025 % denne zo sumy 3710,- eur od 18.7.2013 do zaplattenia, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto mohol priznať zákonný úrok z omeškania len zo sumy istiny 1555,82 eur a to od dátumu 18.3.2013, ktorý si určil sám žalobca, pričom za skoršie obdobie mu úrok z omeškania nemohol byť priznaný, nakoľko nie je zrejмый spôsob výpočtu úroku z omeškania do 18.3.2013 a žalobca nepreukázal súdu, kedy sa zosplatenie úveru dostalo do dispozície žalovaného, nestačí súdu predložiť poštový podací hárok a podaní zásielky na poštu, z ktorého ani nevyplýva o akú zásielku sa jedná. Preukázateľne sa dostalo zosplatenie do dispozície žalovaného až spolu s doručením žaloby, čo bolo neskoršie ako bol dátum podania žaloby.

9. Na základe výzvy prvoinstančného súdu žalobca podaním z 7.1.2014 doplnil žalobu okrem iného aj v časti nároku na úrok z omeškania v kapitalizovanej výške tak, že uviedol, že bol počítaný v zákonnej výške 9,25% zo sumy 3964,63 eur (výška dlžnej istiny, poistného a úroku z úveru ku dňu zosplatenia) od 11.6.2011 do 27.6.2011 celkom za 17 dní omeškania vo výške 17,08 eur + 9,25% zo sumy 3874,63 eur (vyššie uvedená suma mínus úhrada žalovaného z 27.6.2011 vo výške 90 eur) od 27.6.2011 do 28.7.2011 celkom za 32 dní omeškania vo výške 31,42 eur + 9,25% zo sumy 3810,- eur (vyššie uvedená suma mínus úhrada žalovaného z 29.7.2011 vo výške 64,63 eur) od 29.7.2011 do 28.11.2011 celkom za 123 dní omeškania vo výške 118,76 eur + 9,25% zo sumy 3760,- eur (vyššie uvedená suma mínus úhrada žalovaného z 29.11.2011 vo výške 50 eur) od 29.11.2011 do 14.12.2011 celkom za 16 dní omeškania vo výške 15,25 eur, 9,25% zo sumy 3710,- eur (vyššie uvedená suma mínus úhrada žalovaného z 15.12.2011 vo výške 50 eur) od 15.12.2011 do 17.7.2013 celkom za 581 dní omeškania vo výške 546,26 eur. K uplatnenému úroku z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 3710 eur od 18.7.2013 do zaplattenia žalobca doplnil to, že si v konaní uplatňuje úrok z omeškania v zákonnej výške od 15. dňa nasledujúceho po zosplatení (t.j. od 11.6.2011) do zaplattenia s tým, že žalobca časť uplatneného úroku z omeškania vyčíslil ku dňu podania žaloby t.j. ku dňu 17.7.2013 a nakoľko omeškanie dlžníka, ktoré začalo dňa 11.6.2011, trvá aj po podaní žaloby, žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania následne aj odo dňa 18.3.2013 do zaplattenia, a to pri výške úrokovej sadzby platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu k 11.6.2011.

10. Prvoinstančný súd mal za to, že žalobca síce v doplnení žaloby uviedol, ako vypočítal kapitalizovaný úrok z omeškania 714,63 eur, teda akou sadzbou, z akých súm a za aké obdobia, avšak úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto žalobcovi patrí úrok z omeškania len z istiny úveru, nie z úrokov a poplatkov za poistenie. Vzhľadom k tomu, že žalobca v doplnení žaloby a špecifikácii úroku z omeškania použil pri jeho výpočte sumy zahŕňajúce jednak istinu úveru a jednak úrok aj poistenie, chýbajú v doplnení žaloby opätovne skutkové tvrdenia, aká bola výška úroku z omeškania len z istiny úveru. Žalobca neuviedol prekážku, pre ktorú nešpecifikoval jednotlivé sumy, z ktorých počítal úrok z

omeškania tak, aby bolo zrejmé, aká bola v ktorom období výška istiny, aká bola výška úroku a aká bola výška poistenia, aby bolo možné bez pochybností priznať úrok z omeškania z jednotlivých dlžných čiastok istiny za jednotlivé konkrétne obdobia omeškania. Nie je povinnosťou súdu dopíňať skutkové tvrdenia v žalobe ani v doplnení žaloby. Keďže žalobca nepreukázal, že sa výzva na zaplatenie celého dlhu bez akýchkoľvek pochybností dostala do dispozičnej sféry žalovaného, je potom spochybnený aj dátum omeškania žalovaného so zaplatením celého úveru. Z tohto dôvodu súd zamietol žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 2 144,18 eur od 18.07.2013 do zaplatenia a o zaplatenie kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatenia do podania návrhu vo výške 714,63 eur.

11. Prvoinštančný súd v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách konania, pričom vzal do úvahy, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný len v úroku z omeškania, v ktorom však súd prvej inštancie opätovne žalobu zamietol. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 35,16 % v sume 1555,82 eur k žalovanej sume 3710,- eur a úroku 714,63 eur, žalovaný bol úspešný 64,84 % v sume 2154,18 eur a úroku 714,63 eur k žalovanej sume 3710,- eur a úroku 714,63 eur, preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 29,68 % (64,84 - 35,16).

12. Z podnetu odvolacieho súdu prvoinštančný súd vo veci vydal opravné uznesenie č.k. 3C/237/2013-237 zo dňa 13.1.2022, ktorým vo výroku rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 3C/237/2013-186 zo dňa 02.03.2020 sa opravuje

- v prvom výroku tak, že prvý výrok znie:

„Súd žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 2154,18 eur od 18.07.2013 do zaplatenia zamietla.“

- v odôvodnení v bodoch 30, 32 a 33 každý nesprávny dátum 18.3.2013 na správny dátum 18.7.2013. Ostatné časti rozsudku zostávajú nezmenené.

13. Opravné uznesenie prvoinštančný súd odôvodnil tým, že postupoval podľa § 224 CSP, nakoľko pri vyhotovovaní rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 3C/237/2013-186 zo dňa 02.03.2020 došlo k chybe v počítaní, keď v prvom výroku rozsudku zo dňa 02.03.2020 uviedol, že zamietla žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 3,625 % ročne zo sumy 2144,18 eur od 18.07.2013 do zaplatenia, keď správne mal uviesť, že zamietla žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 3,625 % ročne zo sumy 2154,18 eur od 18.07.2013 do zaplatenia, keďže o úroku z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 1555,82 eur od 18.0.2013 do zaplatenia už bolo súdom právoplatne rozhodnuté, pričom žalobca žaloval úrok z omeškania 0,025 % denne (teda 9,125 % ročne) zo sumy 3710,- eur od 18.7.2013 do zaplatenia, preto matematicky správne malo byť rozhodované o úroku z omeškania 3,625 % ročne zo sumy 2154,18 eur (rozdiel medzi sumou 3710,- eur a sumou 1555,82 eur) od 18.7.2013 do zaplatenia, súd preto postupom podľa § 224 CSP túto nesprávnosť v počítaní opravil. Zároveň postupom podľa § 224 CSP súd opravil aj nesprávnosť v písaní, keď v bodoch 30, 32 a 33 odôvodnenia rozsudku je nesprávne uvedený v texte dátum 18.3.2013, pričom správne mal byť uvedený dátum 18.7.2013, oprava sa týka každého nesprávne uvedeného dátumu 18.3.2013.

14. Proti tomuto rozsudku, v pôvodnom odvolaní pred jeho opravou výslovne v celom rozsahu, podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, písm. f) tohto ustanovenia, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. b) tohto ustanovenia, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy vo výške 1.810,45 EUR odo dňa 11.06.2011 do dňa 27.06.2011, úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy vo výške 1.720,45 EUR odo dňa 28.06.2011 do dňa 29.07.2011, úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy vo výške 1.655,82 EUR odo dňa 30.07.2011 do dňa 29.11.2011, úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy vo výške 1.605,82 EUR odo dňa 30.11.2011 do dňa 15.12.2011, úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy vo výške 1.555,82 EUR odo dňa 16.12.2011 do dňa 17.07.2013, úroky z omeškania vo výške 3,75% ročne zo sumy vo výške 1.555,82 EUR odo dňa 18.07.2013 do dňa zaplatenia s tým, že zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

15. V odvolaní žalobca uviedol, že svoj nárok na úroky z omeškania podrobne špecifikoval už vo svojom podaní zo dňa 7.1.2014. V spore si uplatnil nárok na zákonné úroky z omeškania v súlade s § 517 OZ. Úroky si uplatnil v dvoch častiach a to v čase od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu (11.6.2011) do dňa podania žaloby (17.7.2013), ktoré kapitalizoval, pričom pri ich vyčíslení zohľadnil čiastočné úhrady žalovaného; uplatnil si aj úroky v čase po dni nasledujúcom po dni podania žaloby až do zaplattenia. Výšku úrokov z omeškania s poukazom na § 3 ods. 1 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vyčísľil na 9,25% (1,25 + 8). Pokiaľ teda súd priznal žalobcovi nárok na istinu vo výške 1.555,82 Eur, mal mu zároveň priznať aj nárok na úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne z tejto sumy. Súd prvej inštancie pritom vôbec nezdôvodnil použitie sadzby 5,5% ročne namiesto 9,25% ročne. V tomto smere je rozhodnutie nepreskúmateľné.

16. K výške dlžnej sumy odvolateľ uviedol, že záver súdu prvej inštancie v zmysle ktorého žalobca neurčil dlžnú sumu, z ktorej má byť úrok počítaný, je absurdný a arbitrárny. Je predsa zrejmé, že žalobca pri podaní žaloby nemôže predkladať všetky, resp. niekoľko výpočtov, z ktorých by predpokladal aká dlžná suma by mu mohla byť priznaná. V žalobe, resp. podaní zo dňa 7.1.2014 jednoznačne určil všetky hodnoty potrebné pre výpočet úrokov z omeškania a to: 11.6.2011 – prvý deň omeškania, 9,25% - výška sadzby úrokov z omeškania, úhrady žalovaného v čase po prvom dni omeškania do podania žaloby 27.6.2011 – 90,- Eur, 29.7.2011 – 64,63,- Eur, 29.11.2011 – 50,- Eur, 15.12.2011 – 50,- Eur. Súdu potom nič nebránilo, aby priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu až do zaplattenia.

17. K prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu odvolateľ uviedol, že na posúdenie omeškania dlžníka nemá žiadny vplyv doručenie výzvy – zosplatenia úveru, keďže OZ v dotknutých ustanoveniach nevyžaduje doručenie takejto výzvy, naopak rozhodujúcou je skutočnosť, že dlžník si svoj peňažný dlh nesplnil v stanovenej lehote a že veriteľ uplatnil svoje právo žiadať dlžníka o zaplattenie celej pohľadávky. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že predmetná výzva zo dňa 26.5.2011 bola poslaná 31.5.2011 a to doporučené a pričom odosielateľovi sa nevrátila ako nedoručená, to znamená, že zásielka sa musela dostať do dispozičnej sféry dlžníka (§ 45 ods. 1 OZ). Skutočnosť, že veriteľ má právo na úroky z omeškania od prvého dňa omeškania s plnením dlhu, t.j. odo dňa uplynutia lehoty na plnenie uvedenej v predmetnej výzve, pričom sa nevyžaduje preukázanie doručenia predmetnej výzvy dlžníkovi, vyplýva aj z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, napríklad rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.8.2016 sp. zn. 5Co/256/2015. Na základe toho je podľa odvolateľa zrejmé, že záver súdu prvej inštancie v zmysle ktorého veriteľ je povinný preukázať doručenie zosplatenia úveru, je zjavne nesprávny a nezodpovedá právnomu stavu veci, nakoľko doručenie predmetnej výzvy je z hľadiska posúdenia omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu právne bezvýznamné.

18. Na výzvu prvoinštančného súdu uznesením zo dňa 30.12.2021 sp. zn. 3C/237/2013-235 žalobca opravil podané odvolanie tak, že predmetný rozsudok napáda v rozsahu výroku I. – v časti, v ktorej súd zamietol úroky z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 Eur od 18.7.2013 do zaplattenia a vo výroku II. v časti, ktorou súd zamietol kapitalizované úroky z omeškania vo výške 302,33 Eur, pričom odvolanie odôvodňuje tými istými odvolacími dôvodmi v zmysle § 365 ods. 1 písm. h), f) a d) CSP.

19. V závere podania navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na úroky z omeškania vo výške 9,125% ročne zo sumy vo výške 1.810,45 EUR odo dňa 11.06.2011 do dňa 27.06.2011, t.j. vo výške 7,24 EUR, úroky z omeškania vo výške 9,125% ročne zo sumy vo výške 1.720,45 EUR odo dňa 28.06.2011 do dňa 29.07.2011, t.j. vo výške 13,33 EUR, úroky z omeškania vo výške 9,125% ročne zo sumy vo výške 1.655,82 EUR odo dňa 30.07.2011 do dňa 29.11.2011, t.j. vo výške 50,92 EUR, úroky z omeškania vo výške 9,125 % ročne zo sumy vo výške 1.605,82 EUR odo dňa 30.11.2011 do dňa 15.12.2011, t.j. vo výške 6,02 EUR, úroky z omeškania vo výške 9,125% ročne zo sumy vo výške 1.555,82 EUR odo dňa 16.12.2011 do dňa 17.07.2013, t.j. vo výške 224,82 EUR, úroky z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy vo výške 1.555,82 EUR odo dňa 18.07.2013 do dňa zaplattenia. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Z podnetu odvolacieho súdu prvoinštančný súd pod sp. zn. 3C/237/2013-277 vyhlásil a vydal dňa 18.5.2023 dopĺňací rozsudok, ktorým žalobu v časti zaplattenia úroku z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplattenia a v časti zaplattenia úroku z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 2.154,18 eur od 18.7.2013 do zaplattenia zamietol.

21. Rozhodnutie prvoinštančný súd právne odôvodnil aplikáciou ust. § 225 ods. 1 a 2 CSP, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, § 3 ods. 1 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

22. V dopĺňacom rozsudku prvoinštančný súd uviedol, že nakoľko nerozhodol o celom nároku žalobcu uplatnenom žalobou, preto v zmysle § 225 ods. 1 CSP doplnil rozsudok č.k. 3C/237/2013-186 zo dňa 2.3.2020 v časti týkajúcej sa nároku žalobcu na úrok z omeškania 3,625% zo sumy 1.555,82 eura od 18.7.2013 do zaplatenia a nároku na úrok z omeškania 5,5% zo sumy 2.154,18 eura od 18.7.2013 do zaplatenia tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Pri zamietnutí nároku žalobcu na úrok z omeškania 5,5% zo sumy 2.154,18 eura od 18.7.2013 do zaplatenia súd vychádzal z právneho záveru rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 3C/237/2013-100 zo dňa 3.1.2018 (potvrdeného odvolacím súdom), že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je preto povinný vrátiť žalobcovi len nesplatenú istinu vo výške 1.555,82 eur a iba s touto istinou sa mohol dostať do omeškania so zaplatením. Zvyšná suma 2.154,18 eur predstavuje úroky, poplatky a poistenie, na ktoré nemá žalobca nárok. So zaplatením sumy 2.154,18 eur sa žalovaný nemohol dostať do omeškania, preto žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na úrok z omeškania zo sumy 2.154,18 eur. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti úroku z omeškania 5,5% ročne zo sumy 2.154,18 eur zamietol.

23. Pokiaľ súd zamietol žalobu v časti nároku žalobcu na úrok z omeškania 3,625% zo sumy 1.555,82 eura od 18.7.2013 do zaplatenia, vychádzal z argumentácie uvedenej v bodoch 32 a 33 rozsudku č.k. 3C/237/2013-186 zo dňa 2.3.2020, podľa ktorého: „sám žalobca svoj nárok na úrok z omeškania rozdelil na časť úroku z omeškania počítaný odo dňa zosplatenia do dňa podania žaloby (bez uvedenia konkrétnych dátumov, pričom neuviedol z akej sumy úrok z omeškania počítal, čo bolo v tejto sume zahrnuté a ani akou sadzbou úrok z omeškania vypočítal) a ďalej na časť úroku z omeškania 0,025% denne zo sumy 3.710,- eur od 18.7.2013 do zaplatenia.“ „Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený úrok z omeškania 0,025% denne zo sumy 3.710,- eur od 18.7.2013 do zaplatenia, ako už súd uviedol vyššie úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto mohol priznať zákonný úrok z omeškania len zo sumy istiny 1.555,82 eur a to od dátumu 18.3.2013, ktorý si určil sám žalobca, pričom za skoršie obdobie mu úrok z omeškania nemohol byť priznaný, nakoľko nie je zrejмый spôsob výpočtu úroku z omeškania do 18.3.2013 a žalobca nepreukázal súdu, kedy sa zosplateniu úveru dostalo do dispozície žalovaného, nestačí súdu predložiť poštový podací hárok a podaní zásielky na poštu, z ktorého ani nevyplýva, o akú zásielku sa jedná. Preukázateľne sa dostalo zosplatenie do dispozície žalovaného až spolu s doručením žaloby, čo bolo neskoršie ako bol dátum podania žaloby.“ „Keďže žalobca nepreukázal, že sa výzva na zaplatenie celého dlhu bez akýchkoľvek pochybností dostala do dispozičnej sféry žalovaného, je potom spochybnený aj dátum omeškania žalovaného so zaplatením celého úveru.“ Súd zároveň vychádzal zo skoršieho rozsudku č.k. 3C/237/2013-100 zo dňa 3.1.2018, ktorým priznal žalobcovi istinu 1.555,82 eura s úrokom z omeškania 5,5% ročne zo sumy 1.555,82 eura od 18.7.2013 do zaplatenia. Práve z dôvodu, že súd priznal žalobcovi z istiny 1.555,82 eura úrok z omeškania od 18.7.2013 (deň po dni datovania žaloby) do zaplatenia, tento dátum omeškania bol smerodajný pri určení výšky úroku z omeškania. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Dňa 18.7.2013 bola základná úroková sadzba ECB 0,50%. Po pripočítaní piatich percentuálnych bodov vychádza úroková sadzba 5,5% ročne. Uvedená sadzba je v súlade s § 10c a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko záväzkový vzťah, t.j. právny vzťah z omeškania preukázateľne nevznikol pred 1. februárom 2013, ale až od 18.7.2013, odkedy súd právoplatne už priznal aj časť úroku z omeškania (z istiny 1.555,82 eur). Vzhľadom k tomu, že súd je toho názoru, že žalobcovi patrí úrok z omeškania 5,5% ročne zo sumy 1.555,82 eura od 18.7.2013 do zaplatenia, o čom bolo čiastočne aj právoplatne rozhodnuté rozsudkom č.k. 3C/237/2013-100 zo dňa 3.1.2018, vo zvyšnom nároku žalobcu, teda v časti úroku z omeškania 3,625% zo sumy 1.555,82 eura od 18.7.2013 do zaplatenia, súd žalobu zamietol.

24. Proti tomuto dopĺňaciemu rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. f) tohto ustanovenia, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, písm. h) tohto ustanovenia, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a domáhal sa, aby odvolací súd dopĺňací rozsudok zmenil tak, že prizná žalobcovi voči

žalovanému nárok na úroky z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplattenia a vo výške 5,5% ročne zo sumy 2.154,18 eur od 18.7.2013 do zaplattenia.

25. V bode III. - nárok veriteľa na úroky z omeškania od prvého dňa omeškania s plnením dlhu, žalobca uviedol že svoj nárok na úroky z omeškania podrobne špecifikoval už vo svojom podaní zo dňa 07.01.2014 („Odpoveď na výzvu zo dňa 21.11.2013“). Žalobca si uplatnil nárok na zákonné úroky z omeškania v súlade s ustanoveniami § 517 ods. 1 a 2 OZ.

Žalobca si nárok na úroky z omeškania uplatnil v dvoch častiach:

- (i) v čase odo dňa prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu (11.06.2011) do dňa podania žaloby (17.07.2013) – keďže v tejto časti sú úroky z omeškania časovo ohraničené, žalobca ich vyčíslil, t.j. kapitalizoval, a preto boli v žalobe uplatnené ako kapitalizované úroky z omeškania; zároveň pri ich vyčíslení boli zohľadnené čiastočné úhrady žalovaného (vykonané práve v čase po prvom dni omeškania s plnením peňažného dlhu do dňa podania žaloby, konkrétne dňa 27.06.2011, 29.07.2011, 29.11.2011, 15.12.2011)

- (ii) v čase po dni nasledujúcom po dni podania žaloby do dňa zaplattenia – keďže v tejto časti nie sú úroky z omeškania časovo ohraničené, žalobca ich nemohol vyčíslil; tieto úroky z omeškania môžeme označiť ako „prebiehajúce“ úroky z omeškania

Ad percentuálna výška úrokov z omeškania:

26.05.2011 – zosplatenie úveru (Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade)

11.06.2011 – prvý deň omeškania s plnením peňažného dlhu. Veriteľ určil dlžníkovi v predmetnej výzve zo dňa 26.05.2011 lehotu na plnenie 15 dní odo dňa spísania tejto výzvy, t.j. do dňa 10.06.2011

1,25 % – úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania (D. E.)

V zmysle ustanovenia § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „nariadenie vlády SR č. 87/1995“): „Ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013.“

Záväzkový vzťah medzi veriteľom a dlžníkom vznikol dňa 26.08.2008.

V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.: „Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

Výška úrokov z omeškania = 9,25 % (1,25 + 8)

Pokiaľ teda súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na istinu vo výške 1.555,82 Eur, mal mu zároveň priznať aj nárok na úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.555,82 Eur.

Súd prvej inštancie vôbec neodôvodnil použitie sadzby 5,5 % ročne namiesto sadzby 9,25 % ročne. V zmysle vyššie uvedeného je nepochybné, že v danom prípade má byť použitá práve sadzba 9,25 % ročne. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak nepreskúmateľné.

Ad výška dlžnej sumy:

Je nepochybné, že výška úrokov z omeškania bude záležať práve od výšky dlžnej sumy (istiny).

Zároveň je nepochybné, že ak žalobca špecifikuje uplatnený nárok na úroky z omeškania v podanej žalobe, resp. v podaní zo dňa 07.01.2014, vychádza zo sumy, ktorú v tej chvíli považuje za dlžnú sumu.

Je zrejme, že v tomto čase nemôže vedieť, aká dlžná suma (istina) mu bude právoplatne priznaná, preto záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žalobca neurčil dlžnú sumu, z ktorej má byť úrok počítaný (viď. bod 33 odôvodnenia rozsudku zo dňa 02.03.2020, č.k. 3C/237/2013-186, z ktorého v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádza súd v bode 11. napadnutého rozhodnutia) je úplne absurdný, a preto žalobca považuje napadnuté rozhodnutie za arbitrárne. Je predsa zrejme, že žalobca pri podaní žaloby nemôže predkladať všetky, resp. niekoľko výpočtov, v ktorých by predpokladal, aká dlžná suma (istina) by mu mohla byť priznaná.

Žalobca v podanej žalobe, resp. v podaní zo dňa 07.01.2014, jednoznačne určil všetky hodnoty potrebné pre určenie/výpočet úrokov z omeškania:

- 11.06.2011 – prvý deň omeškania s plnením peňažného dlhu

- 9,25 % (1,25 + 8) – výška sadzby úrokov z omeškania

- úhrady žalovaného vykonané v čase po prvom dni omeškania s plnením peňažného dlhu do dňa podania žaloby, konkrétne dňa

27.06.2011 – 90,- EUR

29.07.2011 – 64,63 EUR

29.11.2011 – 50,- EUR

15.12.2011 – 50,- EUR

Pokiaľ mal súd prvej inštancie k dispozícii tieto údaje a keďže priznal žalobcovi nárok na istinu vo výške 1.555,82 Eur, nič nebránilo, aby priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu až do dňa zaplatenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené úhrady žalovaného a na už právoplatne priznané úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 1.555,82 Eur odo dňa 18.07.2013 do dňa zaplatenia, mal súd prvej inštancie žalobcovi priznať nárok na:

- úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 1.810,45 EUR odo dňa 11.06.2011 do dňa 27.06.2011
- úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 1.720,45 EUR odo dňa 28.06.2011 do dňa 29.07.2011
- úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 1.655,82 EUR odo dňa 30.07.2011 do dňa 29.11.2011
- úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 1.605,82 EUR odo dňa 30.11.2011 do dňa 15.12.2011
- úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy vo výške 1.555,82 EUR odo dňa 16.12.2011 do dňa 17.07.2013
- úroky z omeškania vo výške 3,75 % ročne zo sumy vo výške 1.555,82 EUR odo dňa 18.07.2013 do dňa zaplatenia

26. Ad prvý deň omeškania – v úvode tejto časti odvolania žalobca uviedol, že nie je sporné, že žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, pričom poukázal na ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ. Pokračoval, že súd prvej inštancie v bode 11 napadnutého rozhodnutia uvádza: „Keďže žalobca nepreukázal, že sa výzva na zaplatenie celého dlhu bez akýchkoľvek pochybností dostala do dispozičnej sféry žalovaného, je potom spochybnený aj dátum omeškania žalovaného so zaplatením celého úveru.“

Na posúdenie omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu nemá žiadny vplyv doručenie výzvy – zosplatnenia úveru (v zmysle ustanovenia § 565 OZ) dlžníkovi, keďže Občiansky zákonník v dotknutých ustanoveniach nevyžaduje doručenie takejto výzvy dlžníkovi. Naopak, rozhodujúcou je skutočnosť, že dlžník si svoj peňažný dlh nesplnil v stanovenej lehote a že veriteľ uplatnil svoje právo žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky.

Ako vyplýva z priloženého podacieho hárku, predmetná výzva zo dňa 26.05.2011 (Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade) bola odoslaná dňa 31.05.2011, pričom zásielka bola odoslaná doporučené (v podacom hárku je uvedená pod poradovým číslom 17, pričom bola odoslaná na adresu uvedenú v úverovej zmluve). Predmetná zásielka sa odosielateľovi nevrátila ako nedoručená, to znamená, že zásielka sa musela dostať do dispozičnej sféry dlžníka. V zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 OZ: „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“. Ako dôkaz označil podací hárak v spise. Predmetná výzva zo dňa 26.05.2011 (Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade) bola odoslaná dňa 31.05.2011 doporučené, čo vyplýva jednak zo samotnej existencie podacieho hárku (nakolko pri zásielkach odosielaných obyčajne sa podací hárak nevypisuje), ako aj zo skutočnosti, že veriteľ za odoslanie predmetnej zásielky zaplatil sumu vo výške 35,- EUR (t.j. 1,- EUR/1 list), čo predstavuje cenu za doporučený list posielaný v danom čase (oproti tomu odosielanie zásielky obyčajne bolo spoplatnené sumou 0,45 EUR – 0,50 EUR).

Skutočnosť, že veriteľ má právo na úroky z omeškania od prvého dňa omeškania s plnením dlhu, t.j. odo dňa uplynutia lehoty na plnenie uvedenej v predmetnej výzve (podľa ustanovenia § 565 OZ), pričom sa nevyžaduje preukázanie doručenia predmetnej výzvy dlžníkovi, vyplýva aj z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Žalobca poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09.08.2016, spis. zn.: 5Co/256/2015: „Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaný svoju povinnosť riadne a včas nesplnil a úver neuhradil, dostal sa do omeškania s peňažným plnením, ho preto zaviazal na zaplatenie zákonného úroku z omeškania, v zmysle § 517 ods. 2 OZ a priznal mu úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 23.08.2014, ako to žalobca v návrhu žiadal, keďže žalobca nepreukázal, že bolo oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru žalovanému doručené (nemal za preukázané, že bolo doručené v súlade s § 565 OZ) (pozn.: krajský súd) Rovnako nesprávne súd posúdil nárok žalobcu na príslušenstvo. Žalovaný sa do omeškania dostal uplynutím 15 dňa od odoslania výzvy 27.06.2012, t. j. 12.07.2012.“

Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého je veriteľ povinný preukázať doručenie zosplatnenia úveru (v dôsledku čoho je možné priznať veriteľovi nárok na úroky z omeškania až odo dňa preukázania doručenia zosplatnenia úveru), je zjavne nesprávny a nezodpovedá právnomu stavu veci, nakolko doručenie predmetnej výzvy je z hľadiska posúdenia omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu právne bezvýznamné.

Na základe vyššie uvedeného je žalobca toho názoru, že súd prvej inštancie zaťažil napadnuté rozhodnutie vadami v zmysle vyššie uvedených odvolacích dôvodov, najmä „rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci“, „súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

27. V závere, v bode IV., odvolateľ navrhol, aby odvolací súd s poukazom na § 390 CSP zmenil napadnutý dopĺňací rozsudok tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na
- úroky z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplatenia,
- úroky z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 2.154,18 eur od 18.7.2013 do zaplatenia,
ako i náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

28. Žalovaný odvolania nepodal, k doručeným odvolaniam žalobcu sa na výzvu súdu písomne nevyjadril.

29. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie, proti ktorým zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní rozhodnutí v intenciách podaných odvolaní dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho bolo potrebné rozsudok v napadnutej časti čiastočne zmeniť (§ 388 CSP) a vo zvyšku potvrdiť (§ 387 CSP).

30. Predmetom konania podľa podanej žaloby bol nárok žalobcu na zaplatenie od žalovaného sumy 3.710,- Eur s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od zosplatnenia do spísania žaloby (17.7.2013) 714,63 Eur a s úrokom z omeškania 0,025 denne zo sumy 3.710,- Eur od 18.7.2013 do zaplatenia.

31. Prvoinštančný súd v poradí prvým rozsudkom č.k. 3C/237/2013-100 zo dňa 3.1.2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.555,82 Eur s úrokom z omeškania 5,5% ročne od 18.7.2013 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol.

32. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 25Co/143/2019-169 zo dňa 3.12.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zamietajúcom výroku v časti zamietnutia nároku na úroky z úveru do zosplatnenia v sume 1.664,40 Eur potvrdil a v časti zamietnutia nároku na úroky z omeškania rozsudok zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom prvoinštančnému súdu vytkol nepreskúmateľnosť tejto časti rozsudku pre nedostatočné odôvodnenie.

33. O zvyšku uplatneného nároku na úroky z omeškania (okrem už právoplatne priznaných vo výroku I. rozsudku z 3.1.2018) potom prvoinštančný súd rozhodol predmetným preskúmaným rozsudkom v spojení s jeho opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom tak, že ho napokon v celom rozsahu zamietol.

34. Žalobca podľa opraveného odvolania odvolanie proti zamietnutiu nároku na úrok z omeškania v kapitalizovanej časti v sume 412,30 eur nepodal, keď v odvolaní uplatňuje nárok na kapitalizovaný úrok 302,33 eur (namiesto 714,33 eur). V tejto časti zamietajúci rozsudok nadobudol právoplatnosť a nepodliehal odvolaciemu prieskumu. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je v danej veci viazaný ako rozsahom, tak i dôvodmi uplatnenými v odvolaní, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru o potrebe zamietnutia nároku žalobcu na úroky z omeškania v rozsahu kapitalizovaného úroku z omeškania za obdobie od 11.6.2011 do 17.7.2013

v sume 302,33 eur, v úroku z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplataenia, ako i úroku z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 2.154,18 eur od 18.7.2013 do zaplataenia, zároveň posúdiť aj náležitosti odôvodnenia preskúmaného rozsudku.

35. Pokiaľ ide o nárok, žalobcom naďalej uplatňovaný aj v odvolaní, na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 2.154,18 eur od 18.7.2013 do zaplataenia, treba uviesť, že sa jedná o nárok na úrok z omeškania z tej časti pôvodne žalovanej sumy, ktorá už bola právoplatne predchádzajúcimi rozhodnutiami súdov zamietnutá. Žalobca totiž žalobou uplatňoval nárok na zaplataenie sumy 3.710,- eur spolu s úrokom z omeškania (z čoho istina činila 3.264,01 eur, zvyšok úroky a poistné). V poradí prvým rozsudkom prvoinštančný súd žalobe vyhovel v rozsahu istiny 1.555,82 eur s úrokom z omeškania 5,5% ročne od 18.7.2013 do zaplataenia a vo zvyšku (aj v rozdiel 2.154,18 eur) žalobu zamietol. Podaným odvolaním žalobca výslovne napadol tú časť rozsudku, v ktorej súd nepriznal nárok na úroky z úveru do času zosplataenia (1.664,60 eur), v časti úrokov z omeškania a súvisiaceho výroku o trovách konania. Keďže odvolateľ odvolaním nenapadol zamietnutie nároku na zaplataenie uvedenej časti istiny (ani poistného), zamietajúci výrok v tejto časti sa stal právoplatným. V časti úrokov z úveru bol nárok už právoplatne zamietnutý. Pokiaľ teda žalobcovi právne nevznikol nárok na zaplataenie sumy 2.154,18 eur, nemohol mu vzniknúť ani nárok na úroky z omeškania z tejto sumy. Zamietnutie žaloby v preskúmanom rozsudku v rozsahu úroku z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 2.154,18 eur od 18.7.2013 do zaplataenia, bolo potom potrebné, s použitím § 387 CSP, ako vo výroku vecne správne, potvrdiť.

36. Pokiaľ ide o nepriznanie prvoinštančným súdom nároku na úrok z omeškania vo výške 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplataenia, jedná sa o časť úroku z omeškania, keď prvoinštančný súd z tejto sumy za dané obdobie v poradí prvým rozsudkom už právoplatne priznal úrok z omeškania v sadzbe 5,5% ročne, zo v žalobe uplatňovanej sadzby 9,125% ročne (9,125 mínus 5,5). Prvoinštančný súd v preskúmanom rozsudku bližšie sadzbu priznaného úroku z úveru nezdôvodnil. V doplnacom rozsudku ale uviedol, že sadzba 5,5% ročne, keď k 18.7.2013 bola základná úroková sadzba ECB 0,50%, je v súlade s § 10c a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko právny vzťah z omeškania preukázateľne nevznikol pred 1.2.2013, ale až od 18.7.2013, odkedy súd už právoplatne priznal časť úroku z omeškania. Preto prvoinštančný súd vo zvyšnom nároku v časti úroku z omeškania 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplataenia, žalobu zamietol.

37. V zmysle § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 30.1.2013.

38. Predmetný záväzkový vzťah medzi stranami na základe pripojenej úverovej zmluvy vznikol dňa 26.8.2008 (č.l. 6), teda pred 1.2.2013. V zmysle cit. ust. výška úrokov z omeškania sa potom riadi podľa predpisov účinných do 31.1.2013 a to bez ohľadu na to, kedy k omeškaniu z takéhoto záväzkového právneho vzťahu, ktorý vznikol pred 1.2.2013, došlo. Názor súdu prvej inštancie, že záväzkovým vzťahom je právny vzťah z omeškania, ktorý vznikol až po 1.2.2013, nemá oporu v znení citovaného ustanovenia.

39. V zmysle § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87 /1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy a teda v čase vzniku daného záväzkového vzťahu medzi stranami, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Začiatok omeškania nastal účinnosťou zosplataenia úveru dňom 11.6.2011 (ako je uvedené nižšie). Úroková sadzba ECB k 11.6.2011 činila 1,25%, sadzba úrokov z omeškania (v období od 13.4.2011 do 12.7.2011) tak činila 9,25%. Žalobca si podľa žaloby uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,025% denne, čo činí 9,125% ročne, teda menej, čo súd pri viazanosti žalobným návrhom musel rešpektovať (§ 216 CSP).

40. Polemickým bol tiež počiatok omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, resp. prvý deň omeškania. Žalobca sa domáhal priznania úroku z omeškania odo dňa 11.6.2011. Žalobca pritom odkazoval na výzvu zo dňa 26.5.2011 adresovanú žalovanému (č.l. 9) na splatenie celého úveru s výzvou k úhrade do 15 dní od spísania listu (t.j. do 10.6.2011), ako i na poštový podací hárok (č.l. 10), z ktorého je zrejme, že žalobca odoslal žalovanému na jeho adresu doporučené (čo vyplýva zo samotného podacieho háruku) podanie dňa 31.5.2011. Podľa v konaní nepopretého tvrdenia žalobcu

predmetná doporučená zásielka sa odosielateľovi nevrátila, z čoho možno vyodiť, že sa musela dostať do dispozičnej sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 OZ). Žalovaný v konaní jej doručenie ani nepoprel, čím sa toto skutkové tvrdenie žalobcu stalo nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Odvolací súd sa tak nestotožnil s tvrdením prvoinštančného, že nebolo preukázané, že výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného (ods. 33 rozsudku). Prvým dňom omeškania zosplatneného úveru bol potom deň 11.6.2011.

41. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný po zosplatnení dlhu vykonal čiastočné úhrady a to dňa 27.06.2011 – 90,- eur, 29.07.2011 – 64,63 eur, 29.11.2011 – 50,- eur a 15.12.2011 – 50,- eur. Nadväzne s poukazom na vyššieuvedené žalobcovi vznikol aj nárok na úroky z omeškania vo výške 9,125 % ročne zo sumy 1.810,45 EUR odo dňa 11.06.2011 do dňa 27.06.2011, zo sumy 1.720,45 eur odo dňa 28.06.2011 do dňa 29.07.2011, zo sumy 1.655,82 eur odo dňa 30.07.2011 do dňa 29.11.2011, zo sumy 1.605,82 eur odo dňa 30.11.2011 do dňa 15.12.2011, zo sumy 1.555,82 eur odo dňa 16.12.2011 do dňa 17.07.2013 (od 18.7.2013 už súdom priznané) čo činí spolu 302,33 eur.

42. Keďže s poukazom na uvedené, súd nedôvodne v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci, zamietol nárok žalobcu na úrok z omeškania zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplatenia v sadzbe prevyšujúcej priznanú 5,5% ročne (do uplatnenej 9,125%), bolo dôvodným žalovaného zaviazat' na zaplatenie aj úrokov z omeškania vo výške 3,625 % ročne zo sumy 1.555,82 eur odo dňa 18.07.2013 do dňa zaplatenia

43. S poukazom na uvedené bolo potom dôvodným, aby odvolací súd s použitím § 388 CSP preskúmaný rozsudok v napadnutej časti čiastočne zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v kapitalizovanej sume 302,33 eur a vo výške 3,625% ročne zo sumy 1.555,82 eur od 18.7.2013 do zaplatenia. Vo zvyšku napadnutej časti bolo potom potrebné rozsudok v zmysle § 387 CSP, potvrdiť.

44. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

45. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany (víťaznej) odčítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložila pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal zaplatenia sumy celkom 5.402,72 Eur, pozostávajúcej z istiny a zmluvných úrokov 3.710,- Eur, z úrokov z omeškania do 17.7.2013 v kapitalizovanej sume 714,63 Eur, z úrokov z omeškania z 1.555,82 Eur vo výške 5,5 % ročne od 18.7.2013 do 23.2.2018 (deň právoplatnosti rozsudku z 3.1.2018 č.l. 100) t.j. 393,82 Eur a úrokov z omeškania z 1.555,82 Eur vo výške 3,625 % ročne od 18.7.2013 do 28.11.2023 (deň vyhlásenia tohto rozsudku) t.j. 584,44 Eur. Na základe tohto rozsudkom v spojení s už právoplatnými časťami predchádzajúcich rozsudkov bol napokon žalobca úspešný v rozsahu 2.836,41 Eur (v istine a zmluvných úrokoch 1.555,82 Eur, v úrokoch z omeškania v kapitalizovanej sume 302,33 Eur, v úrokoch z omeškania z 1.555,82 Eur vo výške 5,5 % ročne od 18.7.2013 do 23.2.2018 (t.j. 393,82 Eur) a v úrokoch z omeškania z 1.555,82 Eur vo výške 3,625 % ročne od 18.7.2013 do 28.11.2023 (t.j. 584,44 Eur), čo predstavuje úspech žalobcu 52,50% a

žalovaný bol naopak úspešný v rozsahu 2.566,48 Eur , čo predstavuje 47,50%. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 5 % (52,50 mínus 47,50).

49. Keďže v predmetnom konaní bol v konečnom dôsledku úspešnejší žalobca, jemu vznikol nárok na náhradu trov konania voči menej úspešnému žalovanému, o ktorom musí rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konania končí, pričom o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobcovi bol preto voči žalovanému priznaný nárok na pomernú náhradu trov celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho) v rozsahu 5%.

50. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).